

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Nisus grammaticus. Remmius Palaemon. oris infamia. Arnobius, Suetonius, Aelius Lampridius castigati, & explicati. Achillis Statij emendatio explosa. Cap. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

*Nisus grammaticus . Remmius Palaemon . o-
ris infamia . Arnobius , Suetonius , Aelius
Lampridius , castigati & explicati . Achilles
Statij emendatio explosa .*

CAPVT XI.

QUARTVS hic erit grammaticus, cui vi-
tam & famam conseruabo; cuiusque no-
men e verborum monitris, velut e sepulcro, edu-
cam. Arnobius ijs, quae supra attuli, verbis, Epica-
dios, Verrios, Nifos, & Scauros nominat. Theo-
dorus Canterus vir diligens & multae lectionis,
Gnifos, pro *Nifos*, scribendum contendit; eamque
in rem, quicquid à Suetonio, de M. Antonio Gni-
fone, illustri imperatoris Iulij aetate grammatico,
quem M. Cicero aliquando audiuisse dicitur, me-
moriae proditum est, quasi videlicet illud agere-
tur, in testimonium aduocat. neque videt vir eru-
ditus, *Gnifones*, eo pacto, non, *Gnifos*, debuisse
dici. quod homini mihi amico temere excidisse
doleo. idem certe Suetonius de M. Pompe-
lio loquens: *Cum se in vrbe nasci solum Antonio
Gnifoni, sed ceteris etiam deterioribus postponi vide-
ret, Cumas transijt: Gnifoni, dixit, non, Gnifo.*
quanto rectius fecisset Canterus, si littera non
dico mutata, sed vna duntaxat virgula immi-
nuta, Arnobium de Niso loqui monuisset, & il-
la Suetoniana abstinuisset ponere! Nisum cer-
te in arte eadem claruisse Sospiter Carisius, Ve-
lius Longus, Seruius Honoratus, Priscianus,
illius auctoritatem sequi non verentes, satis ma-
gno sunt argumento. Et ne in re manifesta vel-
le diucius morari videat; vnum atque alterum
ex ijs,

Arnobius li.
I. aduersus
Gentes.

ex ijs, quos nominavi adducā in medium, voce id, quod dico, certius cognoscatur. Priscianus lib. x. *Vngo quidem Nisus, & Papirianus, & Probus, & vnguis quam vngi dicunt facere praeteritum; Carisius vero vngi tantum.* Velius Longus: coniux sine a patat, Nisus artigraphus esse scribendum, quoniam in genitivo casu facit coniugis. mihi autem videtur non euehendam exinde litteram, qua sonus enunciationis exprimitur, nam quamuis asserat non esse onerandam superuacuis litteris dictionem: ego tamē non frandendum aestimō sonum suis litteris, quibus integer & plenus auribus intimatur. Hactenus Velius, plura non addam, haec enim hominibus non stolonibus, verbo suffecerit indicare. Supplebit capiti quod deest, quintus grammaticus. quod tamen cū infami nominis eius ad posteritatem memoria, magis quam honore fiet. sed profecto metuitur hominis arrogancia, qui M. Varronem porcum appellare non dubitarit, secūque & natus & moriturus esse litteras iactarit, vt, quae de eo scriptae sunt, recte ab omnibus intelligantur: neque villo verborum inuolucro flagitiorum sordes obteguntur. Est is, quem dico, Q. Remmius Palaemon, de quo ita Suetonius: *Maxime flagrabat libidinis in mulieres, vsque ad infamiam oris: dictoque non inficeto notatum ferunt cuiusdam, qui, cum in turba osculum sibi ingerentem, quamquam refugiens, evitare non posset: Vis tu, inquit, magister quotiens piffinantem aliquem vides obligurrere? quae verba, vt hodie sunt, recte interpres Lusitanus suo more deprauare, & in aliam plane formam vertere flu- duit, sic enim scribit: *Lego vsque ad infamiam orationis. sic etiam Cicero optior, orationem accepit, ita**

Sueton. in Palaemone.

Ant. Mureti
varia Lectione
LIII
28

enim legendum etiam illa, quae sequuntur, prope de-
 clarant: dictoque non inficeto. Audio censorem
 cui tamen, in hoc lustro, ne quis auscultet, & scri-
 ptorem optimum Lusitanicis quisquiliis inqui-
 net, tribus, quod sentio verbis, explicabo. Dico
 igitur rectam esse eam, quam primo loco posui,
 scripturam: neque vllius emendationis Luita-
 tanicae indigere. quod vel dictum illud non ni-
 mis mehercule inficetum satis probabit. quod,
 siue vulgus, siue alius nescio quis illius est auctor,
 à Cicerone mutuatus videri potest, cuius illa sunt:
*Hanc tibi legem Sex. Clodius scripsit spurciores lin-
 gua sua. Sexte noster, bona venia, dic, quoniam diale-
 cticus es, & hoc quoque lingurris. Et: scilicet tu hei-
 luoni spurcissimo, praegustatori libidinum tuarum Sex.
 Clodio socio tui sanguinis, qui sua lingua etiam soro-
 rem tuam à te alienavit. Intelligit nimirum uterque
 turpitudinis genus nobis non nominanda quod
 Graeci γλασσοχορῶν dicere consueverunt. de quo
 poeta Saloninus nimis sane frequenter multa.*
 Addam Aelij Lampridij locum, quod eum in po-
 sterioribus editionibus, harum rerum ignoratio-
 ne, deprauatum esse constet. *Commodus concubi-
 nas suas sub oculis suis stuprari iubebat: nec irruen-
 tium in se iuuenum carebat infamia, omni parte cor-
 poris atque ore in sexum utrumque pollutus. scripse-
 runt illi: omni parte corporis angustiore. quod au-
 tem ait, ore in sexum utrumque pollutus: primum
 ut fellatorem, deinde ut vitio, de quo loquimur,
 obnoxium, Commodum traduci. Quae tamen
 superiorum locorum interpretatio, si cui nimis
 praetextata, & meis moribus minus digna esse
 videatur: Achillem Statium, qui suis me ineptijs
 F & pra-*

Lampridius
Commodo.

& prava scriptores bonos corrumpendi libidine,
huc coegit descendere, meminere accusare.

Nimum quantum. è Cicerone & Agellio
glossemata sublata. Cicero alibi
purgatus.

CAPVT. XII.

MULTA sunt in Cicerone, quae, à fingenti
uari eius eloquentia, & omnem in partem
absoluta, vehementer dissideant: neque ab
alioquam qui omnino in praeclaris illius
operibus sit nospes, pro Ciceronianis habetur.
Non iam loquor de prodigiis illis, in
librariis, siue alioqui hominum, qui sibi
nimium didicisse videntur, erroribus: qui nimis
sane multi etiamnum diuinos illos libros ob-
scurant: sed de ijs, quae ex Grammaticorum le-
midocorum interpretatione primum nata, et
deinde librorum adiecta, postremo in ipsa Ci-
ceronis verba incurrerunt; & longo tempore
nemine deprehensa, sefellunt. Cuius olim
mori meus Lipsius sagaciter mediusfidius non
nulla est odoratus, & diligenter indicauit. De
hoc genere erit, quod hoc capite asseram: ne-
que ab ijs, qui Ciceroni, saepius ad incudem re-
uocato, nihil ad perfectionem posse accedere
gloriantur, animaduersum est. verba Cicero-
nis lib. i. v. de finibus sunt: *Quid Zeno? porro
haec esse dicit, nec ea ratione villo modo posse rursus
sed differre inter honestum & turpe nimum quan-
tum, nescio quid, immensum. vbi posteriora verba,
nescio quid immensum, deierare liber non esse Ci-
ceronem.*

Ant. Mureti
Varia Lectorum
LIB
28